

STELLINGEN

(behorende bij het proefschrift
'Kinderrevalidatie op het breukvlak van verleden en toekomst'
door
Johannes Boudewijn Cornelis van Hest)

- 1- Het gebruik van het woord 'gehandicapte' ter aanduiding van een persoon met een functie-stoornis, is een voorbeeld van onzorgvuldig taalgebruik.
(dit proefschrift)
- 2- Van personen die werkzaam zijn in instituten die streven naar het bevorderen van een gelijkwaardige positie van 'gehandicapten' in de samenleving, mag verwacht worden dat zij 'gehandicapten' als gelijkwaardige personen beschouwen en daarvan blijk geven in de wijze waarop zij 'gehandicapten' bejedenen.
(dit proefschrift)
- 3- Om een echt integrale behandeling te realiseren, zal binnen de kinderrevalidatie gekomen moeten worden tot het formuleren en hanteren van een model dat een kader biedt voor het handelen van alle binnen de kinderrevalidatie werkzame disciplines en dat de (schijnbare) tegenstelling medisch versus pedagogisch overstijgt.
(dit proefschrift)
- 4- Zij die propageren dat bij de revalidatie van elk kind per definitie een orthopedagoog betrokken moet zijn, bevorderen het oneigenlijke gebruik van 'deskundigen' en benadrukken daarmee dat de opvoeding van het 'gehandicapte' kind bij voorbaat een problematisch gebeuren is.
(dit proefschrift)
- 5- De kwaliteit van de geneeskundige zorg staat of valt met de nauwkeurigheid en gedegenheid van de diagnostiek.
- 6- Degenen die van mening zijn dat "wij allen gehandicapt zijn", hebben, in ieder geval wat hen zelf betreft, gelijk.
- 7- Een van de grote en onvervangbare waarden van een academische opleiding is het stimuleren van een kritische houding, welke bestaande maatschappelijke belangen overstijgt.
Bij een verdergaande afstemming van de inhoud van het academisch onderwijs op maatschappelijke behoeften, dreigt deze waarde verloren te gaan.
- 8- Substantiële bezuinigingen in de gezondheidszorg zullen dan pas mogelijk zijn, als afstand genomen wordt van de assumptie dat elke behandeling altijd beter is dan geen behandeling.

9- De met betrekking tot vroegtijdige onderkenning van ontwikkelingsproblemen gedane uitspraak 'VTO moet!' is een uiting van een religieus beleven dat zich aan toetsing op grond van rationele criteria onttrekt.

10-De 'Vier Letzte Lieder' van Richard Strauss weerspreken de vaak gehoorde mening dat de muziek die deze componist na 1915 schreef, niet zozeer gekenmerkt wordt door een diep muzikaal gevoel als wel door een grote technische bekwaamheid.

11-Schrijvers zijn het slachtoffer van hun eigen ijdelheid.

12-Toppunt van integratie: overlevingstochten in de Ardennen voor 'gehandicapten'.

27 januari 1988

J.R.C. van Hest